

NEPOTŘEBUJEME PREZIDENTA

V půlce ledna nás čeká velká podívaná – prezidentské volby. Do té doby si užíváme dostatek mluvících hlav, které se nám snaží vnutit představu, že právě ony jsou na tento post ty nejpovolanější. Bla bla bla. Bla bla bla. Bla bla bla. Tohle opravdu člověk potřebuje v době, kdy **velká část lidí přemýšlí, jestli z letošní zimy vyjde bez dluhů.** A to nepočítáme tu část, která si prochází nebo si už prošla požehnáním exekučního řízení.

Zastavme se a položme si ruku na srdce... a otázku: **K čemu zrovna já potřebuju prezidenta či prezidentku?** Nějaká odpověď?

Prezidentský úřad je totiž jen takovým feudálním dědictvím, které nám **má připomínat naši podřízenost vrchnosti**, údajně odvěkou a na věky danou společenskou hierarchii. Pro ty slabodušší povahy je tu ona představa, že tato hierarchie má svou reprezentativní hlavu. Přitom dnešní králové a prezidenti jsou jen panáky, kteří jsou hlavní ozdobou fasády režimu, jehož skutečné mocenské procesy mají za touto fasádou zůstat skryty. A rozdíl mezi králi a prezidenty je jen formální. To, že jeden lehkoživka to má od boha (hahaha) a druhý z vůle parlamentu nebo nebohých voličů, na věci zas tolik nemění – alespoň v zemích, kde hlavy států nemají žádnou výraznější výkonnou moc.

A další otázka: **Mám zrovna já nějakou potřebu nebo zájem na tom mít nějakou hlavu státu?**

Nějaká odpověď?

Co by pro mě asi takový člověk mohl udělat? Jak by mohl nebo mohla změnit to, že v rámci kapitalistického režimu jsme my pracující nuceni prodávat schopnost svých hlav a rukou pro vytváření zisků vlastníků, šéfů a spekulantů všeho druhu? Takovému člověku je to ukradené, jelikož jeho cílem je takový režim zaštitit svou osobou na reprezentativní pozici.

Dosluhující Zeman i exprezident Klaus jsou výměšky toho nejhoršího, co kapitalistická transformace mohla přinést. To oni byli v dobách svého premiérování architekty projektu, jehož cílem bylo převést společenské bohatství do rukou několika málo lidí a vnutit společnosti hodnoty sobectví, konkurence a konzumu. Asi nejtragičtější pohled byl na prezidentování Václava Havla, který právě svou přítomností na Hradě dělal tomuto asociálnímu projektu svou osobou jakousi morální zástěnu.

Jenže zástěnu roztrhaly vichry kapitalistického běsnění. A sotva jsme se rozkoukali, zjistili jsme, že **žijeme v realitě, která přeje jen některým.** Politici nás prodali jako levnou pracovní sílu nadnárodním korporacím, takže bohatství, které svou prací vytváříme, končí kdoví kde. Na domácím trhu se vytvořila malá kasta miliardářů, kteří s využíváním daňových rájů přesypají do svých kapes co nejvíce z toho, co z nás ždímají. Ničí klima, devastují přírodu, vykořisťují pracující a kupují si politiky – i když třeba Babiš začal považovat politiky za nespolehlivé, a tak si přes reklamní specialisty na oblbování voličů raději rovnou pořídil státní funkce. Na druhé straně tu máme rodiny, které nikdy nedosáhnou na vlastní bydlení; důchodce, co přepočítávají každou korunu; studenty, kteří tráví víc času brigádami než studiem; lidi, kteří se díky legálním lichvářům asi už nikdy neodlepí ode dna; samoživitelky se dvěma úvazky...

Ano, **neprivilegovaní jsou v rámci kapitalismu bráni jen jako lidské zdroje** a odbytiště pro konzumní mašinerii. Jediného, čeho se ti, kdo z nás těží, bojí, jsme právě my, neprivilegovaní. Stačilo by říct NE!, zastavit kola kapitalismu, vzít si zpět společenské bohatství a začít se organizovat v politické i ekonomické rovině na základě principů rovnosti, samosprávy a solidarity.

Jenže aby obyčejní lidé ty nahoře neohrozili, jsou na ně připraveny sofistikované pasti – tupý konzum (nezájem o okolí), nenávisť (rozdělit nás na základě rasy, národnosti, pohlaví či sexuální orientace) a „demokracie“ (falešná představa, že ve volbách o něčem rozhodujeme). V nejhorším má režim v záloze nástroje méně sofistikované – násilí a celý represivní aparát na něm založený.

Prezidentské volby prý mají být možností změny. Takže si dovolme poslední otázku: **Jakou (opravdovou) změnu by mi volba prezidenta mohla v tomto kapitalistickém státě přinést?**

Nějaká odpověď?

Asi lze v odůvodněných případech pochopit „volbu menšího zla“, protože mohou být i tací kandidáti, co dokážou napáchat víc škody, než se od nich obecně očekává. A možná i o to víc platí, že nepotřebujeme prezidenta.